

București, 2 mai 2022

Către:

Agenția Națională de Administrare Fiscală

În atenția:

Dnei. Mirela Călugăreanu – Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală

Dnei. Andreea Rădmănăștian – Persoana responsabilă cu furnizarea informațiilor de interes public

Ref: Reforma digitală a ANAF conform PNRR și art. I, pct. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 11/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și reglementarea unor măsuri fiscale („OUG 11/2021”)

Stimată doamnă Călugăreanu,
Stimată doamnă Rădmănăștian,

În numele Camerei de Comerț Americane în România (AmCham România) și al Consiliului Investitorilor Străini (FIC) vă scriem în legătură cu modificările aduse Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală prin art. I, pct. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 11/2021 în ceea ce privește obligativitatea utilizării Spațiului Privat Virtual (sistemul de comunicare electronică dezvoltat de Ministerul Finanțelor Publice – ANAF). Modificările aduse privesc toți contribuabilii persoane juridice, asocieri și alte entități fără personalitate juridică, persoanele fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent.

Comunitatea de afaceri reprezentată de FIC și AmCham România apreciază eforturile care s-au depus și cele ce urmează să se depună pentru reforma digitală a ANAF. Considerăm că doar o reformă digitală temeinică poate transforma România și poate pune bazele unei relații agile și corecte între contribuabili și autoritățile fiscale. Cu toate acestea, vrem să vă aducem în vedere și o serie de aspecte practice, care fac imposibilă folosirea 100% a SPV ca soluție de comunicare, invitându-vă totodată să analizăm împreună aceste deficiențe și să găsim soluțiile potrivite pentru acestea. Considerăm că e nevoie de o perioadă de tranziție către digitalizarea completă pe care cu toții o dorim, o perioadă în care menținerea SPV ca singură modalitate de comunicare cu autoritatea fiscală, fără posibilitatea utilizării în paralel și a modalităților alternative de comunicare prevăzute de Codul de procedură fiscală, ar putea crea situații dificile, cu impact asupra perspectivelor de afaceri.

În aceste condiții, vom aduce în continuare în atenția dumneavoastră scurte considerații legate de implicațiile curente ale instituirii obligației de comunicare exclusivă prin SPV, dar și o serie de propuneri de lege ferenda menite să remedieze și să atenueze asemenea efecte negative în relația contribuabil – autoritatea fiscală.

Conform Planului de Redresare și Reziliență al României (PNRR)¹ (respectiv Reforma Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF) prin digitalizare), relevante prezentei adrese, începând din 2021 doar 45 % din servicii sunt disponibile online. Drept urmare, considerăm că introducerea de la 1 martie 2022 a obligației de a avea SPV pentru anumite categorii de contribuabili este problematică în baza acestui procent întrucât contribuabilii se pot afla deseori în imposibilitatea de a depune diverse documente prin SPV, de a respecta anumite termene legale prevăzute în lege (mai jos veți găsi detaliate câteva probleme practice cu care se confruntă deja contribuabilii). În plus, estimarea din PNRR este că implementarea reformei digitale va fi finalizată până la 31 decembrie 2025 ceea ce ar presupune că obligația de a utiliza SPV-ul ar fi important să fie implementată gradual pentru contribuabilii definiți conform OUG 11/2021.

Astfel, potrivit art. 79 alin. 1¹ din Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din OUG 11/2021, contribuabili care fac parte din categoriile mai sus-menționate sunt obligați să depună cereri, înscrisuri sau orice alte documente prin mijloace electronice de transmitere la distanță, respectiv, prin înrolarea în SPV. Sancțiunea prevăzută pentru nerespectarea acestei obligații este una extrem de severă și are în vedere **neluarea în considerare** a documentelor comunicate prin alte mijloace decât cel electronic, respectiv prin SPV (a se vedea alin.1² din art. 79 al Codului de procedură fiscală).

Pentru a acționa în acest sens, după cum se desprinde din Comunicatul ANAF nr.357 din 04.03.2022, contribuabilii trebuie să transmită prin SPV documente cu o mărime de cel mult 10 MB, scanate alb-negru, în format pdf, comprimat, la o rezoluție de maximum 300 dpi (aceasta presupune ca documentul încărcat să aibă maxim 35-40 de pagini Word, fără alte elemente grafice în cuprinsul acestuia).

În acest context, deși înțelegem și susținem pe deplin dezideratul urmărit de Ministerul Finanțelor Publice în direcția digitalizării a comunicării dintre contribuabili și autoritățile fiscale, apreciem că finalitatea acestuia ar trebui să vizeze asigurarea într-o manieră optimă și eficientă a exercitării drepturilor și executării obligațiilor contribuabililor, și nu să îngreuneze sau să aducă o atingere nejustificată acestora. Instituirea a unei asemenea obligații (fără o implementare graduală a obligației) care înlătură orice alte căi alternative de comunicare este de natură să genereze o vătămare a drepturilor contribuabililor și să ridice, astfel, probleme de neconstituționalitate și dificultăți practice care afectează negativ buna administrare fiscală. Vom lista în cele ce urmează câteva dintre barierele administrative apărute o dată cu instituirea obligației de comunicare exclusivă prin SPV, dar și o serie de propuneri de lege ferenda menite să adreseze aceste problematice.

1. Neclarități cu privire la documentele ce intra în sfera de aplicare a obligației de comunicare prin SPV

Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 660/2017 privind aprobarea Procedurii de comunicare prin mijloace electronice de transmitere la distanță între Ministerul Finanțelor Publice/organul fiscal central și

¹ [*NEW CID ANNEX ROMANIA RRF 13 09 2021 \(gov.ro\)](#)

persoanele fizice, persoanele juridice și alte entități fără personalitate juridică (OMFP 660/2017), enumeră în Anexa 2 B documentele emise de persoana juridică sau entitatea fără personalitate juridică ce trebuie comunicate prin SPV, printre acestea neregăsindu-se și contestațiile formulate de contribuabili, în condițiile legii.

Apreciem că sfera de aplicare a alin.1¹ al art.79 din Codul de procedură fiscală trebuie dedusă prin raportare la enumerarea documentelor ce pot fi transmise prin SPV conform anexei 2 B din acest Ordin, doar documentele acolo menționate fiind obligatoriu a fi comunicate prin SPV. **Facem, însă, precizarea că, deși contestația nu se regăsește printre documentele enumerate în cadrul anexei 2 B din acest Ordin, în practică, potrivit informațiilor comunicate de serviciile de asistență contribuabili ale organelor fiscale, acestea au informat contribuabilii la care face referire alin. 1¹) al art. 79 Cod procedură fiscală că este obligatorie depunerea prin SPV și a contestațiilor și a anexelor aferente.**

Astfel, pentru motive de clarificare a modalității de interpretare și aplicare a legii atât de către organele fiscale, cât și de către contribuabili, ar trebui emisă o circulară care să facă referire expresă la Ordinul 660/2017 atunci când se verifică îndeplinirea condițiilor legale de comunicare potrivit art. 79 Cod procedură fiscală, iar documente precum **contestațiile și, implicit, punctele de vedere cu privire la proiectul de raport de inspecție fiscală, solicitările și documentația depusă pentru obținerea unui acord de prețuri în avans sau unei soluții fiscale anticipate, ar trebui considerate, conform explicațiilor de mai sus, ca fiind excluse din categoria cererilor/documentelor care se impun a fi comunicate prin SPV.** Credem că pentru o aplicare unitară și corectă a Ordinului 660/2017 ar fi necesară o explicitare a punctului 6 "Sesizare, petiție, reclamație" de la lit. B din Anexa 2 din ordinul anterior menționat, singurul punct care poate conduce la interpretări diferite și eronate.

De asemenea, ar trebui clarificată modalitatea în/prin care ar trebui să fie transmise scrisorile de garanție bancară constituite de către antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat, importatorul autorizat sau reprezentantul fiscal în favoarea autorității fiscale teritoriale, actualizate cu valorile comunicate de Direcția Generală a Vămirilor care, până la acest moment, erau depuse, în original, la registratura organului fiscal.

Totodată, considerăm necesar să ne confirmați faptul că orice corespondență purtată cu autoritățile vamale nu face obiectul depunerii acestora utilizând SPV.

2. Obligatorietatea utilizării SPV fără alternative ar putea cauza disfuncționalități practice și ar încălca drepturile contribuabililor garantate de Constituția României

Evidențiem în cele ce urmează și o serie de deficiențe practice observate în perioada scurtă de timp de la intrarea în vigoare a acestei obligații legale:

- a. Dificultăți generate de volumul de documente ce pot fi transmise prin SPV.** Având în vedere obligativitatea trimiterii prin SPV a tuturor documentelor de către categoriile de contribuabili indicate de norma legală, și ținând cont de faptul că limita maximă a fișierelor ce pot fi atașate formularului de contact este de 10 MB (ceea ce în practică reprezintă un max. 40 pag document

Word), în practică, acei contribuabili care trebuie să depună seturi complexe de documente (de ex. cereri însoțite de anexe, dosare pentru certificate de atestare a plății, etc), sunt în imposibilitatea de a transmite prin SPV astfel de documente. Deși teoretic contribuabilul ar putea transmite fracționat documentele ce depășesc limita, prin utilizarea mai multor formulare de contact, este, totuși, posibil ca acest fapt să determine înregistrarea distinctă a documentelor transmise prin fiecare formular de contact, în parte, generând astfel riscul pierderii unor argumente ori dovezi depuse în susținerea cererii. Mai mult, în situația transmiterii documentelor (și în special a contestațiilor fiscale) prin mai multe încărcări succesive în SPV pentru a respecta limita de 10 MB, se vor crea dificultăți logistice și organului fiscal, cu consecința îngreunării activității acestuia, pentru că va trebui să desfășoare o muncă de identificare, ordonare și „lipire” a documentelor, deși acestora SPV-ul le va genera numere de înregistrare diferite. În plus, nu este credem adecvat și rezonabil ca un proces menit a simplifica administrarea fiscală să conducă la un rezultat contrar, prin eventualele demersuri suplimentare ce ar trebui urmate de contribuabil pentru a fi sigur că toate documentele trimise au fost recepționate și înregistrate în mod adecvat. Astfel, vă precizăm faptul că există încă administrații financiare care solicită și depunerea dosarelor în format hârtie, în paralel cu cele depuse în SPV, tocmai din cauza imposibilității depunerii unor dosare voluminoase prin SPV, precum și cazuri de administrații care solicită transmiterea dosarelor către adresele personale de e-mail ale inspectorilor, din aceleași motive.

- b. Dificultăți generate de condițiile de formă cerute documentelor încărcate în SPV.** Pentru dosarele de atestare a plății impozitelor plătite de nerezidenți, spre exemplu, sunt solicitate copii conform cu originalul, semnate pe fiecare pagină de către contribuabil. Această semnătură conformă cu originalul, pe lângă faptul că mărește fișierul depus în SPV, îi îngreunează contribuabilului procesul de depunere, fiindcă un dosar poate avea zeci de pagini de documente. Considerăm că atestarea conformității cu originalul pe fiecare pagină este inutilă, de vreme ce contribuabilul depune toate documentele sale într-un singur fișier în format pdf, semnat cu semnătura electronică. Aceasta problemă există și pentru alte tipuri de cereri ale contribuabilului, nu doar pentru certificatele de atestare a plății, spre exemplu, pentru contestații.
- c. Imposibilitatea comunicării documentelor prin SPV din motive obiective (de ex. tehnice).** În practică, așa cum bine se știe, există situații în care pot să survină disfuncționalități tehnice la nivelul platformei ANAF, respectiv, a SPV, care să facă imposibilă încărcarea documentelor sau generate de conectarea sau accesul la internet sau chiar dificultăți pe care contribuabilii să le aibă în ceea ce privește accesul la internet. În forma actuală a legii, care nu prevede nicio exceptare și nici mecanisme alternative de a soluționa ori complini aceste deficiențe tehnice, contribuabilii ar putea fi vătămați în mod clar și injust într-o asemenea ipoteză, deși aceștia nu ar vrea nicio culpă în neexecutarea obligației de comunicare electronică instituită de lege. Aplicarea sancțiunii neluării în seamă a documentelor, dublate, eventual, de decăderea contribuabililor din drepturile recunoscute de lege reprezintă o măsură vădit disproporționată față de scopul urmărit de legiuitor, cu atât mai mult cu cât obiectivul digitalizării ar putea fi atins și prin instituirea unei posibilități de comunicare electronică a cererilor și documentelor prin intermediul poștei electronice.

- d. Lipsa de trasabilitate între documentul transmis și recipisa de înregistrare în SPV.** Având în vedere faptul că, exceptând declarațiile fiscale, pentru care există secțiuni dedicate, orice alte documente se depun într-o secțiune generică, denumită „Formular de contact”, iar dovada înregistrării documentului nu face referire la tipul actului depus, fiind doar un număr de înregistrare, care în practică ar putea genera dificultăți în materie probatorie (de ex. în cazul unei dispute cu privire la conținutul documentelor transmise, respectiv, în situația în care documentele nu sunt încărcate în integralitate în SPV).
- e. Comunicarea deficitară a răspunsurilor ANAF, la solicitările contribuabililor.** De exemplu, la o solicitare de eliberare a unui duplicat al unei Decizii, ANAF comunică în SPV o adresă prin care informează contribuabilul că Decizia este atașată, dar în fapt aceasta lipsește, pentru că și ANAF încarcă tot câte un document, și nu a putut transmite decât adresa, nu și anexa la ea. Pentru a se reveni la un astfel de răspuns, este necesară o nouă solicitare prin SPV la care răspunsul este similar.
- f. Pentru persoanele juridice, SPV nu comunică notificări privind încărcarea de documente,** contribuabilul nefiind înștiințat astfel de comunicarea acestora. Astfel, contribuabilul se vede nevoit să verifice permanent dacă a primit sau nu ceva în SPV. Mai mult, ANAF continuă să trimită documente prin poșta sau prin email chiar marilor contribuabili înregistrați de ani de zile în SPV și în plus, alege în mod arbitrar și netransparent ce documente trimite prin poșta și ce documente încarcă în SPV.
- g. Contribuabilii se pot afla în imposibilitatea practică de a depune documentele prin împuternicit,** deși potrivit art. 18 al Codului de procedură fiscală, contribuabilul poate fi reprezentat în fața organului fiscal de un împuternicit. Cu toate acestea, la alin. (9) al aceluiași articol se prevede că utilizarea SPV prin împuternicit este posibilă, printre altele, doar dacă împuternicirea sau mandatul de reprezentare este generală/general pentru toate operațiunile din SPV. Mai exact:
- din moment ce art. 79 al Codului de procedură fiscală impune obligația contribuabililor de a comunica documentele doar prin SPV propriu, această obligație împiedică în mod efectiv împuternicitul să-și exercite mandatul încuviințat, cu atât mai mult cu cât în cazul mandatului acordat unui avocat, acesta este, în general, un mandat special de reprezentare, limitat la puterile pe care mandantul le conferă acestuia. Ca atare, această obligativitate aduce atingere dreptului la apărare întrucât îl golește, parțial, de o parte din prerogativele recunoscute de lege;
 - împuternicitul nu poate primi în mod direct răspunsul primit de la autoritățile fiscale la solicitările formulate, sarcina verificării în mod constant a SPV revenindu-i tot contribuabilului. Astfel, chiar dacă se desemnează un împuternicit, acesta nu poate reprezenta *de facto* contribuabilul în relația cu organele fiscale, astfel cum prevede în mod expres art. 18 Cod procedură fiscală, ci, în actualul context, relația dintre împuternicit și organele fiscale trebuie intermediată de contribuabil, golindu-se astfel de conținut textul de lege sus-menționat;
 - În cazul în care împuternicitul este un avocat, potrivit art. 18 alin. (3) forma și conținutul împuternicirii sunt cele prevăzute de dispozițiile legale privind organizarea și exercitarea

profesiei de avocat. Însă, împuternicirea avocațială semnată electronic nu va putea fi încărcată electronic pe SPV întrucât poartă o semnătură electronică diferită față de cea a contribuabilului;

- Nu poate fi desemnat un împuternicit cu mandat special, în conformitate cu art. 18 alin. (1) Cod procedură fiscală. Spre exemplu, dacă un contribuabil desemnează un avocat exclusiv pentru formularea unei contestații fiscale, acesta nu poate depune contestația fiscală și documentele aferente și nu poate verifica răspunsul primit de la organele fiscale fără aportul contribuabilului. Se recomandă crearea unui SPV special pentru împuterniciți care să permită accesarea numai unei părți a documentelor din SPV, aferente mandatului special acordat.

h. Nu în ultimul rând, subliniem și faptul că, Constituția României garantează dreptul la apărare al contribuabililor (art. 24), dar și liberul acces al acestora la justiție (art. 21). Din această perspectivă, în primul rând, instituirea obligativității generalizate de comunicare a cererilor, înscrisurilor sau oricăror alte documente la care face referire art. 79 alin. 1) Cod procedură fiscală și, mai ales, instituirea sancțiunii neluării în considerare a acestora în cazul comunicării fizice a acestora către organele fiscale este de natură să aducă o atingere drepturilor garantate de Constituție mai sus menționate.

3. Comunicarea exclusivă prin intermediul SPV este o obligație impusă contribuabililor (cu potențiale consecințe enumerate anterior) însă o atare obligație/mod de comunicare nu este impus și administrației fiscale

Așa cum am arătat anterior, contribuabilii sunt obligați să folosească exclusiv SPV în relația cu organele fiscale (cu dificultățile și potențialele consecințe menționate la punctele anterioare), pe de altă parte, administrațiile fiscale au în continuare posibilitatea, des uzitată în practică, de a comunica contribuabililor documente/informații relevante utilizând toate modalitățile de comunicare prevăzute de Codul de Procedură Fiscală (prin poștă, prin publicitate, etc). Acest lucru se întâmplă inclusiv în situațiile în care modalitatea uzuală de comunicare a contribuabilului respectiv cu administrația fiscală este prin intermediul SPV, caz în care, administrația fiscală ar trebui, la rândul ei, să utilizeze SPV în comunicarea cu contribuabilul respectiv. Situația creează confuzie și nesiguranță, contribuabilii fiind obligați să monitorizeze atent atât documentele și informațiile transmise de administrația fiscală pe cale electronică, prin SPV cât și restul canalelor de comunicare, generând dificultăți practice și implicarea de resurse suplimentare în acest proces.

În concluzie, apreciem că dispozițiile legale proaspăt intrate în vigoare pot genera o gravă vătămare drepturilor contribuabililor și pot afecta într-un mod nefast și nerezonabil buna colaborarea dintre contribuabilii profesioniști și autoritățile fiscale.

II. PROPUNERI DE LEGE FERENDA

În afară de clarificarea pe cale de circulară ANAF a excluderii de la aplicarea comunicării prin SPV a contestațiilor formulate de contribuabil, în contextul celor de mai sus, apreciem că se impune și o modificare sau cel puțin o clarificare a obligației instituite de textul legal în discuție, astfel încât acesta să

asigure un just echilibru între obiectivul legitim și firesc de digitalizare urmărit de Ministerul Finanțelor și obligația autorităților fiscale de a garanta exercitarea drepturilor contribuabililor recunoscute de Constituția României și de legea procedurală fiscală, în așa fel încât sancțiunile legale instituite să răspundă exigențelor urmăririi interesului public, fără să aducă atingere însuși conținutului drepturilor contribuabililor.

Astfel, propunem următoarele :

- a. Actualizarea cadrului normativ pentru a reflecta instituirea obligației de a depune documentele exclusiv prin mijloace electronice de comunicare la distanță.** Mai exact, procedura de comunicare prin mijloace electronice de transmitere la distanță este reglementată de Ordinul nr. 660/2017 intrat în vigoare la data de 3.05.2017, moment la care comunicarea prin SPV era opțională. Cu toate acestea, procedura se aplică și pentru comunicarea obligatorie prin SPV a documentelor (i.e. începând cu data 1 martie 2022), fiind în mod clar învechită/depășită. Unul dintre multiplele exemple în care este necesară actualizarea legislației este pentru a reglementa corelarea obligației de a depune documentele prin SPV cu depunerea documentelor prin alte platformare electronice, cu titlu de exemplu, prin e-guvernare.ro.
- b. Renunțarea la utilizarea obligatorie a SPV pentru orice document care nu este în Anexa la Ordinul 660/2017 (cererile de restituire, a cererilor de dobânzi fiscale sau a altor asemenea solicitări referitoare la exercitarea unor drepturi de creanță fiscală a contribuabililor) și lăsarea opțiunii contribuabilului de a decide dacă este sau nu adecvată pentru a fi utilizată în funcție de factorii relevanți: dimensiunea documentelor, accesul la mijloacele informatice, disponibilitatea tehnică a acestora la momentul trimiterii contestației etc., pentru a evita riscurile mai sus-menționate. În subsidiar, dacă se consideră necesară, totuși, păstrarea acestor cereri în sfera comunicării SPV, sugerăm măcar luarea în considerare a unui minim de elemente suplimentare menite a atenua inconvenientele mai sus-menționate și a facilita poziția contribuabililor în aceste proceduri, diminuând riscul afectării semnificative și iremediabile a drepturilor acestora, descrise sumar în cele ce urmează.**
- c. Instituirea unor modificări legale și tehnice care să asigure comunicarea documentelor de către împuterniciți.** Apreciam că art. 79 alin. 1¹) Cod procedură fiscală trebuie modificat pentru a reglementa situația exercitării drepturilor contribuabililor prin împuternicit, conform celor de la lit. g), titlul 2 de mai sus.
- d. Instituirea unor dispoziții legale pentru situația imposibilității executării obligațiilor de comunicare prin SPV din motive obiective.** Se impune și instituirea unor dispoziții legale care să confere posibilitatea contribuabililor de a utiliza un mijloc alternativ de comunicare a cererilor și documentelor către organele fiscale în situația în care, din motive obiective, acestea nu pot fi

comunicate prin intermediul SPV. În egală măsură, ar trebui reglementată posibilitatea utilizării acestora și în situația depășirii limitelor maxime de capacitate de stocare a SPV. O asemenea prevedere ar trebui să cuprindă și reguli de probațiune a impedimentelor obiective intervenite, a mijloacelor efective de comunicare (de exemplu, pe email sau poștă), precum și dispoziții referitoare la cursul termenelor procedurale în interiorul căruia trebuia exercitat dreptul contribuabilului.

- e. Necesitatea includerii în SPV a unei secțiuni dedicate evidenței corespondenței transmise de către contribuabili. Astfel, această evidență ar trebui să reprezinte un registru conținând istoricul documentelor/solicitărilor adresate de către contribuabili autorităților fiscale care să includă suficiente informații pentru identificarea și căutarea după anumite criterii (de ex. număr de înregistrare, dată, subiect, cod fiscal al contribuabilului, etc.). Totodată, este necesar a fi disponibile și documentele atașate în SPV la fiecare solicitare.
- f. Crearea posibilității contribuabililor de a răspunde punctual la fiecare solicitare primită în SPV. Astfel, propunem ca în secțiunea "Mesaje" să fie inclus o coloană care să ofere posibilitatea de a răspunde direct la fiecare solicitare primită de la autoritățile fiscale, astfel încât să existe o trasabilitate a răspunsurilor acordate pentru fiecare solicitare, unde este cazul.
- g. Adaptarea SPV pentru a permite:
 - Depunerea unui volum mai mare de documente decât cel existent în limita a 10 MB;
 - Introducerea tuturor formularelor fiscale în SPV;
 - Introducerea unui câmp generic de corespondență, care să acopere cazurile în care nu toate formularele sunt introduse în SPV.

III. ALTE ASPECTE

Deși, în conformitate cu prevederile legale, persoanele fizice (în afara celor care exercită profesii liberale sau cele care exercită activități în mod independent) nu intră în categoria persoanelor obligate să comunice cu autoritățile fiscale exclusiv prin intermediul SPV, în practică, administrațiile fiscale refuză să înregistreze sau să prelucreze corespunzător declarații fiscale depuse de persoane fizice la registratură, în format letric (spre exemplu, persoane fizice străine care obțin venituri din salarii din străinătate). Această abordare generalizată, fără luarea în considerare a prevederilor legale, creează dificultăți pentru contribuabili generând inclusiv amenzi pentru nedepunerea declarațiilor.

Pe de altă parte, caz în care persoana fizică are SPV, se întâmplă deseori ca documentele emise de ANAF să nu fie comunicate prin SPV (ex., Somații, Titluri executorii), fapt ce nu-i permite contribuabilului să fie vigilent și să verifice în timp util acțiunile care îi sunt impuse de către ANAF. O astfel de omisiune a dus de multe ori la blocarea conturilor bancare ale contribuabililor persoane fizice chiar în mod nejustificat, din cauza unor erori din programele ANAF.

Avem convingerea fermă că aspectele de mai sus vor fi supuse dezbaterii publice și analizei în regim de urgență, astfel încât cele de mai sus sau orice alte impedimente de orice natură să fie ajustate și soluționate de o manieră care să permită derularea programului de digitalizare de o manieră clară și eficientă pe care și-o doresc deopotrivă atât autoritățile fiscale, cât și contribuabilii.

Deși susținem întru totul obiectivul pe care și l-a propus ANAF în baza Strategiei pentru perioada 2021-2024 privind transformarea digitală, considerăm că este important să avem în vedere și un alt obiectiv nu mai puțin important din cadrul aceleiași Strategii – și anume cel de a transforma ANAF într-o instituție solidă, modernă și de încredere.

Rămânem la dispoziția dumneavoastră cu privire la orice alte detalii sau informații suplimentare în legătură cu cele de mai sus.

Cu aleasă considerație,

Daniel Anghel

Co-președinte al grupului de lucru pentru
fiscalitate al Consiliului Investitorilor Străini

Ionuț Simion

Co-președinte al Comitetului de Fiscalitate Camera de
Comerț Americană din România

Dan Bădin

Co-președinte al grupului de lucru pentru
fiscalitate al Consiliului Investitorilor Străini